

Projekt nap, 2022. november 11., Bátka

Kedves projekt es Tanulók!

Kedves projekt es Pedagógusok! Tisztelt Igazgató Asszonyok, Urak! Tisztelt Támogatók, kedves Vendégek!

Elmondhatatlan öröm számomra, hogy 2019 után újra személyesen találkozhatunk egymással, kezünk ölelésre vagy kézfogásra nyújthatjuk, megérinthetjük kedves barátainkat. Félő volt, összetartozási élményünk megsínyli a világjárványt, de ma újra előjönnek az előző 14 évnyi projekt napi élmények, amelyek mindannyiunk személyiségét alakították, amelyek tudásunk tárházát bővítették. Örülünk hát újra egymásnak, ismerkedjünk, találjunk barátokra.

Nagy tisztelettel köszöntöm a projekt nap szervezői nevében a projektben dolgozó tanulókat, az őket segítő pedagógusokat, a gömöri iskolák igazgatóit, önzetlen támogatóinkat, akiknek innen köszönjük meg segítségüket és köszöntöm kedves meghívott vendégeinket, akik elfogadták szíves meghívásunkat. Kívánom, érezze jól magát mindenki, vigye híret a gömöri iskolák, pedagógusok, tanulók pedagógiai, nevelő munkájának. Köszönöm a Bátkai Óvoda és Alapiskola igazgatónőjének, Sebők Csillának, hogy egymás után két alkalommal is az iskola befogadta a pedagógiai projektet és a projekt es csapatokat. Köszönöm az SZMPSZ Területi Választmány elnökének, Gyurán Ágnesnek mindazt az önzetlen segítséget, amit a projekt nap szervezésére áldozott, ahogy alázattal köszönöm az iskola minden pedagógusának a projekt nap szervezésében megvalósult munkáját. Természetesen köszönöm a 18 projekt es iskola elkötelezettségét az idei projekt téma kibontásában, a folyamat követésének rögzítésében, köszönöm a ragaszkodó hűséget, gyanútlan hitet, erős meggyőződést a projekttel való tanulás hasznosságában és élményében.

Egy bolygót, aminek nincs lejárati ideje, amelyik évmilliók óta létezik, de gondatlanságunk által sebezhető és a sebek nekünk is fájnak, – a Föld nevezetű szelíd kék bolygót, az emberiség bölcsőjét, élettárát, mérhetetlen kincsétárt azért kell megbecsülni, tisztelni, óvni és szeretni is, mert mi, generációk csak használatba kaptuk őt, hogy élvezzük kiváltságait, hogy csodáljuk romantikus vidékeit, tüneményes növényeit, erdeinek, fáinak sokféleségét, vadállatai számának bőségét és hasznosságát, hogy használjuk természeti kincseit, hogy velük együtt pompásan érezzük magukat a létező világok legjobbikában és legszebbikében, hogy kötelességszerűen egészségesen, viruló állapotban adjuk tovább az utánunk következő nemzedékeknek. Ennek a bolygónak valóban nincs lejárati ideje, de szavatosságát gondatlanságunkkal, figyelmetlenségünkkel, tiszteletlenségünkkel, pazarló életmódunkkal helyrehozhatatlanul megkárosítjuk, ezzel bajba sodorjuk saját magunkat is. Pedig ez az egyedüli lakhelyünk, amit féltő gondoskodással óvni, vigyázni, gyarapítani tartozunk tisztelettel őseink iránt és jövő generációink jövője érdekében.

Ide i pedagógiai projektünk címe: Közös felelősségünk – környezetünk – életünk. Célunk, hogy tanítványainkat megtanítsuk környezetükben meglátni az értékeket, mert a szem nem csak nézésre, hanem, a probléma tudatos észlelésre való, aminek értelmében az ember megtervezi annak orvoslását, illetve kijavítva a hibákat segítünk a környezetnek építkezni, hibáit kiigazítani. Tanuljunk meg együtt élni az élő és élettelen természettel, a tájjal, teremtményeivel, melyek társaink a földi életben azért, hogy a természet ökoszisztémája kiegyensúlyozott és egészséges legyen életünk teljessége alatt. Tiszteljük az életet a körülöttük élő növényekben, állatokban, becsüljük őket, mert ők életünk nélkülözhetetlen részei, küldetésük életünk részévé emeli őket. Idén is célként jelent meg a környezetvédelem, hogyan lehet a természettel, mint az emberiség szövetségeseivel együtt élni, fejlődését vigyázni, majd örökségét továbbadni az utánunk következő nemzedéknek. A projekt lényeges célja volt, hogy élő társunkként gondoljunk a természet egészére, hogy be tudja tölteni küldetését. Mindannyian az élő természet részei vagyunk egymás boldogulására és nem ellenére. Összetartozunk, mert céljaink vannak egymásért és egymással közösen. Ez a cél az élet és annak szolgálata. Ez is bizonyítja az emberi faj és a természet egymásra utaltságát, életképességét, egymásra figyélését, kölcsönös tiszteletét.

Ám nem elég csak szemlélőként élni, alkotó társaivá is kell válnunk a természetnek, segíteni kell küldetésének betöltésében. A gondolkodó, tervező, cselekvő ember nem rombol, építi környezetét. Nemrégiben Felsőpokrágnyon megtekintettünk azt a 15 hektáron elterülő, egyelőre 400 vadlányba oltott gömöri őshonos gyümölcsöst, ami példája a természettel való együttműködésnek, példája a szülőföld szeretetének, a közös

gondolkodásnak, nemes alkotásnak. A projekt ötletgazdája, Farsang István, aki barátaival és sok önzetlen segítőtárral hozta létre a semmiből a jövő gyümölcsöskertjét. A gondolattól a megvalósításig számtalan közös munkában edződött barátságuk, összetartozásuk. A gondolkodó ember másként lát, mint az átlagember. A kreatív ember látja, mi lesz a tájjal, ha értő és természetszerető ember veszi azt gondozásba. Látja, amit más nem lát, hogy étellel telik meg egy kicsi tó környéke, ahol gyermekek tanulják a természet szeretetét, ahol gyümölcsfák cseperednek majd génjeikben hordozva Gömör tájainak történetét, ízeit, zamatát, a közösség megvalósult, munkájának gyümölcset. Mások nyári gyermektábort álmodnak a tájba és hozzáfognak megvalósításához, hogy minden használnak öröme teljen benne. Ismét mások szoborparkkal gazdagítják a Sajó mentén elterülő szülőföld lankáit. Vagy közös elhatározással, éveket tartó kitaró munkával megírják a gömöri magyar iskolák történetét. Ezek a projektek a közösségekben való nemes gondolkodás révén létrehozott kisebbségünk történetének emlékei és jövőjének letéteményesei. Ilyen gondolkodás szülte 2020-ban az összetartozás kertjének megalkotását, ahol összeér természet és történelem, figyelmeztető múlt és szépülő jövő.

Izgottan várom a mai napon a 18 iskola projektcsapata munkájának bemutatását. Kíváncsi vagyok, a több hónapnyi alkotó munka révén milyen formában, tartalommal, projektermékkel köszön vissza az a felelősség, ami mindennapi gondolkodásunkat, cselekedeteinket befolyásolja bolygónk életének vigyázása érdekében. Kíváncsi vagyok, a tudás, a rejtett kincs, ami mindenki bennünk megtalálható, milyen mértékben gazdagította a projektben dolgozó tanulók személyiségét, milyen mértékben vált használható tudássá a mindennapok tanulási folyamatában.

Kívánom, a bemutatott projektek révén mindenki tanuljon a mások munkája nyomán új szemléletet, gazdagító gondolkodást, kreativitást. Kívánom, legyen örömteli, élményekben feledhetetlen ez a projekt nap, amely elvezet mindannyiunkat környezetünk vigyázó szeretetéhez, építéséhez, személyiségünk gazdagodásához, a tanulás nemes cselekedetének gyakorlásához.

Megköszönöm a felkészítő pedagógustársak, segítők, mentorok, koordinátorok egyedülálló alkotó munkáját, akik jóvoltából megszülettek az iskolai projektek, akik biztos szakértelemmel végigvezettek benneteket az ismeretszerzés útjain. A jutalom személyiségjegyetekké vált, ami nem más, mint a valamivé/valakivé válás története. Az a változás, ami minden nehézségek ellenére a feladattartást, a szorgalmat, az ötletgazdagságot, a szívósságot, a munkát díjazza. **A vállalkozáshoz nem remény kell, hanem hit. A kitaráshoz nem kell siker, hanem a munkából eredő öröm és meglepedettség a legnagyobb szellemi jutalom.** Kedves tanulók, felnőtteként büszkén gondoljatok majd ezekre az időkre, ezekre az élménydús évekre, és ne feledjétek: **összetartással, közös akarattal világokat lesztek képesek megváltani és megváltoztatni.** S ne feledjétek mindezt megköszönni egymásnak, tanáraitoknak, szüleiteknek, a támogatóknak, akik ezen az úton vigyázó és segítő társaitok voltak. Úgy emlékezzetek erre a napra, hogy **ti vagytok a Föld nevezetű bolygó szövetségesei, éljétek együtt a természettel,** ne felejtsetek, életünket, a tiszta levegőt, táplálékunkat, társainkat tőle kapjuk, vigyázzatok rá, mert ismeritek a megtartó utat, ahogy a projektetekkel is bizonyítottátok. Legyetek példák a környezet védelmében és építésében, ugyanakkor legyetek kritikusok a természet ellen vétőkkel szemben. Ez kötelességetek. Éljétek a természettel kölcsönös harmóniában, tiszteletben. Ha így éltek, Földünk sokáig szolgálni fogja egészségéteket, kényelmeteket. „Nézz, figyelj, tanulj, ámulj, kérdezz, következtess.” És szólj a természet érdekében, ha szólni kell. Ez a kötelességünk.

Köszönöm a Bártkai Alapiskola vezetésének, tanárainak a projekt nap megszervezésében vállalt munkájukat és példaértékű, előrevivő szemléletüket.

A projekt nap nem jött volna létre támogatóink nélkül. Tisztelettel köszönöm a Bethlen Gábor Alapnak, Juhász Istvánnak, a feledi Mihály pékségnek és minden adakozónak a nemes mecénási hozzáállást. Az önzetlen, nagylelkű támogatás a tehetségek felkarolását, a tanulás fontosságát szolgálta, a nemzetben gondolkodást erősítette. A csapatok munkáját könyvcsomaggal, emléklappal, a tanárok rátok figyelő segítségét értékes szakirodalommal köszönjük meg. A mai nap és az elkövetkezendő idők történetéhez kívánok életre szóló élményeket, személyiséget építő, széles látókört alakító tanulást.

Ádám Zita, a pedagógiai projekt főszervezője